

DRUMUL SPRE CULMI

de Rev. *Richard Wurmbrand*

(continuare din numărul trecut)

“Voi avea milă de oricine-Mi va plăcea să am milă și Mă voi îndura de oricine-Mi va plăcea să Mă îndur.”

(Romani 9:15)

La un psihiatru a fost adus un om a cărui nebulie consta în faptul că se credea cadavru. Doctorul era sigur că-l va vindeca demonstrându-i practic că un cadavru nu sîngerează, în timp ce din corpul pacientului va curge sînge deîndată ce va fi înțepat cu un ac.

Zis și făcut. Doctorul își conduse pacientul la morgă și-i arătă autopsii pe cadavre, convingîndu-l astfel că morții nu sîngerează. Apoi, ca să-l convingă că el nu e un cadavru ci un trup viu, îi înțepă degetul cu vârful unui briceag. Sîngele țîșni pe dată, iar pacientul exclamă surprins: “Deci cadavrele sîngerează totuși!” Sîntem consternați cîteodată de rezistența la Evanghelie a unora, chiar rude dragi ale noastre, cărora le-am mărturisit pe Hristos. Nu e întotdeauna greșeala noastră.

Există o ignoranță de neînvins și o alta mai puțin rezistentă. De obicei reacțiile oamenilor sînt iraționale. De puține ori reușesc chiar și cele mai puternice argumente să schimbe punctele de vedere formate în împrejurări tipice, legate de nașterea, educația sau apartenența cuiva la o anumită rasă sau religie. Prejudecățile sînt totdeauna mai puternice decît evidențele.

Sarcina noastră este să fim martori ai lui Hristos și să ne rugăm. Cei aleși vor primi mărturia, împlinind astfel ceea ce le-a fost rînduit dinainte de întemeierea lumii. Cazurile în care ignoranța poate fi învinsă pot fi ajutate prin dialog și exemplu pozitiv. Acolo unde ignoranța este invincibilă, vom încredința problema în mîinile Domnului nostru iubitor și drept. Nu-ți distruge pacea inimii cu reproșuri continue și nejustificate, legate de lipsa ta de îndemînare în convingerea altora.

“Să nu ucizi.” (Exodul 20:13)

Abraham Lincoln a fost primul om care și-a cumpărat mitralieră. Voia să-și apere viața. Nu i-a ajutat la nimic. A murit împușcat.

Mitraliera a fost inventată de americanul R.J. Gatling. Spera ca astfel să înlocuiască o sută de soldați cu unul singur, și să nu mai fie nevoie de armate numeroase. Dar armatele și-au sporit de atunci efectivele, atingând proporții nemaîntâlnite în istorie.

Hiram Maxim a patentat o mitralieră mai bună, după ce în Europa primise următorul sfat: "Renunță la chimie și la studiul electricității. Dacă vrei să faci un sac de bani, inventează ceva care să-i ajute pe europeni să-și taie mai ușor gâturile unii altora." Și a făcut, într-adevăr mulți bani. Dar nu numai Europeanii seucid între ei ci și africanii, asiaticii și australienii. Americanii își dau și ei obolul la jertfa sîngelui.

Evul Mediu a fost era cavalerilor războiului. Războiul civil american i-a înlocuit cu mînuitorii de lopeți pentru înmormîntarea ostașilor căzuți. Bombardarea atomică a Japoniei a deschis o nouă epocă: în lipsa cadavrelor de îngropat nu va mai fi nevoie nici de lopeți.

Einstein spunea că nu știe ce arme vor folosi oamenii într-un al treilea război mondial, însă într-un al patrulea vom recurge din nou la bîtele și pietrele primitivilor.

Soluția-i la îndemîna oricui: este Cuvîntul lui Dumnezeu. "Să nu ucizi." Dumnezeu nu-ți interzice să mori, ci să omori. Cunoașterea vieții eterne alungă teama. Copiii lui Dumnezeu își pot permite să fie buni. În timp ce lumea patronează și stimulează o veșnică competiție a armelor, nouă ni se cere să ne angajăm într-o altă întrecere, aceea care ne apropie de Isus (Evrei 12:1,2).

Haideți ca în timp ce lumea își sporește armele de distrugere, noi să ne înmulțim faptele de dragoste.

"Legămîntul Meu cu el, era un legămînt de vială și de pace." (Maleahi 2:5)

Creștinii știu să păstreze pacea. De ce și-ar risipi energia luptînd cu vrăjmașii? Liniștea e secretul longevității. Este preferabil să trăiești mai mult decît dușmanii tăi, decît să încerci să-i bați.

Creștinii își păstrează pacea. Ei privesc la multele motive de a fi fericiți și, astfel, uită să privească la multele rele care îi tulbură.

Dacă vin ploi și potop, ei fug în corabie. Dacă nu ești suficient de deștept ca să fugi de ploaie, s-ar putea ca umbrela să nu-ți ajute prea mult. Ploaia te va uda pînă la piele și pneumonia îți va bate curînd la ușă.

Creștinii își duc viețile în liniște și fără temeri. Dacă Isus este capul Bisericii, El deține, desigur, și monopolul durerilor de cap.

Cu ocazia sărbătorii zilei de naștere a unei doamne foarte înaintate în vîrstă, un reporter o întrebă: "Ce secret v-a ținut în viață 105 ani?" Ea zise: "E simplu de tot: suflă mereu." Isus a suflat peste ucenici spunîndu-le: "Primiți Duhul Sfînt" (Ioan 20:22).

Există un mod de a sufla care transmite Duhul Sfînt. Există și alte moduri: "Saul sufla amenințarea și uciderea" (Faptele Apostolilor 9:1).

Există o respirație liniștită a credinței: ea prelungește o viață de pace.

“Prea puțin îmi pasă dacă sînt judecat de voi.” (1 Corinteni 4:3)

Cînd Napoleon Bonaparte s-a autoproclamat împărat și guvernul englez, ignorînd evenimentul, continua să i se adreseze simplu, ca unui general, el îi spuse unui prieten: “Mă pot numi cum vor. Dar nu mă pot împiedica să fiu ceea ce sînt.”

Oamenii caută cu înfrigurare aplauzele publice și se tem de dezaprobarea mulțimii; trag mereu cu urechea să afle părerea lumii despre ei, ratînd unica șansă de a fi ei înșiși.

Nu poți preveni neînțelegerea celor din jur. Moise, marele om al lui Dumnezeu, a fost criticat chiar de Miriam, o profetă care, pe deasupra, mai era și sora lui. Asemeni lui, orice copil al lui Dumnezeu este expus bîrfei oamenilor, care adesea vorbesc fără să gîndească.

Nu te preocupa de părerile altora! Fii tu însuși! Isus a fost un copil de mare calitate și un tîmplar de mîna întîi înainte de a deveni un mîntuitor de mîna întîi. Lincoln și Garfield au avut puțini prieteni, dar au fost oameni drepecți și au devenit președinți ai Statelor Unite.

Nici chiar petele de pe caracterul tău și păcatele, dacă sînt mărturisite lui Dumnezeu, nu te pot împiedica să fii ceea ce ești în realitate: o persoană chemată de Dumnezeu să înfăptuiască binele.

Francis Bacon a fost arestat de două ori pentru datorii. Ca procuror general, s-a făcut vinovat de tortura rea sălbatică a unui bătrîn preot, Peacham, pentru a-l face să mărturisească vina de înaltă trădare constînd în rostirea unei predici pe care acesta n-o ținuse, însă, niciodată. Bacon s-a recunoscut vinovat de luare de mită. Mai tîrziu însă, venindu-și în fire, a devenit unul dintre intelectualii cei mai de seamă pe care omenirea i-a cunoscut vreodată. Opera sa “Novum Organum”, împreună cu alte cărți scrise de el, l-a făcut celebru pentru multe veacuri, învățînd pe mulți atitudinea corectă în problemele statale.